

Poznań, dnia 11 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny-Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Krzysztof Dziejcz (spr.)

Sędziowie: SO Ryszard Marchwicki

SO Danuta Silska

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2014r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. M.

przeciwko Z. S. i E. S.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wągrowcu VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą

w Chodzieży

z dnia 15 października 2013 r., sygn. akt VI C 68/13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

/-/ R. Marchwicki/-/ K. Dziejcz/-/ D. Silska

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 października 2013 r. Sąd Rejonowy odrzucił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 19 czerwca 2013r. W uzasadnieniu wskazano, iż powód złożył pismo uzupełniające braki apelacji (w zakresie uzasadnienia zarzutów) dzień po zakreślonym mu do tego uzupełnienia terminie.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył powód zaskarżając orzeczenie w całości i zarzucając błędne uznanie przez Sąd, iż w sprawie zastosowanie posiada art. 370 k.p.c. oraz nie uwzględnienie treści art. 126 § 1 k.p.c. poprzez uznanie, iż apelacja zawierała braki formalne, których powód nie uzupełnił w terminie. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i nadanie sprawie biegu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawą do odrzucenia środka odwoławczego, którego braków formalnych strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie, mogą być jedynie rzeczywiście występujące uchybienia warunkom, jakim środek ten winien odpowiadać.

Wymogi formalne apelacji określa art. 368 k.p.c., stanowiąc w punkcie 2 i 3 k.p.c., że apelacja powinna zawierać zwięzłe przedstawienie zarzutów i ich uzasadnienie, a w punkcie 5, że powinna zawierać wniosek o zmianę lub

uchylenie orzeczenia, z zaznaczeniem zakresu zmiany lub uchylenia. W razie stwierdzenia braków formalnych pisma procesowego zawierającego apelację strona zostanie wezwana do jego uzupełnienia lub poprawienia w wyznaczonym terminie (terminie sądowym) pod rygorem odrzucenia apelacji (art. 130 § 1 w zw. z art. 370). Po bezskutecznym upływie terminu sąd odrzuci apelację. Istotne dla rozstrzygnięcia o zasadności zażalenia było zatem rozważenie, czy wezwanie do uzupełnienia apelacji przez wskazanie uzasadnienia zarzutów apelacji było w niniejszej sprawie niezbędne dla nadania biegu apelacji.

Podkreślić należy, że wymagania formalne apelacji nie służą jedynie czystości konstrukcji prawnej, a mają prowadzić do zrównania praw procesowych stron, mobilizowania zawodowych pełnomocników do właściwego wypełniania ich obowiązków oraz sprzyjać większej efektywności procedur sądowych. Te cele nie uzasadniają mechanicznego stosowania przez sąd przepisów określających wymagania formalne apelacji, lecz zobowiązują go do oceny, czy określone zaniedbanie jest istotnie nieusuwalnym brakiem apelacji, o którym mowa w art. 368 § 1 pkt 1-3 i 5 k.p.c., bez którego jej rozpoznanie jest niemożliwe lub znacznie utrudnione, czy też jest to nieistotny brak, który łatwo da się usunąć przez odpowiednie wyjaśnienie, na przykład już na rozprawie apelacyjnej (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 października 2008 r., V CZ 61/08 LEX nr 658215).

Niewątpliwie wniesiona przez powoda apelacja nie została sporządzona w sposób odpowiadający ściśle wymogom cytowanego przepisu. Należy jednak że w postępowaniu apelacyjnym nie ma przymusu adwokackiego, zatem apelacja może być sporządzona osobiście przez stronę, która często nie ma profesjonalnego przygotowania do sporządzania pism procesowych. Ustawodawca musiał zatem liczyć się z tym, że te środki odwoławcze, nie zawsze będą sporządzane prawidłowo. Dlatego też należy traktować je mniej rygorystycznie, niż pisma wnoszone przez adwokatów czy radców prawnych. Jeżeli zatem z treści wniesionej apelacji można, pomimo niezbyt jasnego czy zbyt lakonicznego jej sformułowania, wyprowadzić wnioski i zarzuty oraz ich uzasadnienie, to należy uznać, że odpowiada ona wymogom określonym w art. 368 pkt 2, 3 i 5 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2002 r., I CZ 57/02 LEX nr 564758).

W ocenie Sądu Odwoławczego, wniesiona przez powoda apelacja nie zawierała szczegółowego uzasadnienia zarzutów. Jednak w jej treści apelujący wskazał na czym, jego zdaniem polegała błędna ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego czy też naruszenie art. 6 k.c. Brak sporządzenia dokładnego uzasadnienia zarzutów, zdaniem Sądu Okręgowego nie stanowił, w okolicznościach sprawy, braku formalnego, który uniemożliwił nadanie apelacji biegu i dalsze prowadzenie postępowania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie uchylając je w całości.

/-/ R. Marchwicki/-/ K. Dziedzic/-/ D. Silska